

Det bør efter regeringens opfattelse være den alt-overvejende hovedregel, at Flygtningenævnets afgørelse vedrørende en ansøgning om asyl faktisk bliver det sidste led i en asylsag i den forstand, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse og sagsbehandlingen heraf ikke skal kunne forsinke effektueringen af et endeligt afslag på en ansøgning om asyl.

Det foreslås på den baggrund, at sagsbehandlingen af ansøgninger om humanitær opholdstilladelse fremrykkes i forhold til asylsagsbehandlingen i normalproceduren – hvorefter Udlændingestyrelsen træffer afgørelse med automatisk påklage til Flygtningenævnet – således at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse ikke som nu først kan indgives efter nævnets afslag på en ansøgning om asyl, men allerede efter styrelsens afslag herpå i 1. instans. Forslaget betyder, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse kan behandles i Integrationsministeriet sideløbende med asylsagens behandling i Flygtningenævnet.

Det foreslås endvidere, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse, der indgives efter Udlændingestyrelsens afslag på en ansøgning om asyl i 1. instans, alene har opsættende virkning, hvis ansøgningen indgives inden 15 dage efter, at styrelsen har meddelt afslag på ansøgningen om asyl. Herved sikres det, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse indgives så tidligt i forløbet, at sagsbehandlingen i Integrationsministeriet normalt kan være afsluttet, inden den endelige afgørelse af asylsagen i Flygtningenævnet.

Forslaget vil betyde, at den samlede sagsbehandling i de ca. 85 % af asylsagerne, hvor udlændingen indgiver ansøgning om humanitær opholdstilladelse efter afslag på en ansøgning om asyl, alt andet lige vil være afsluttet et par måneder tidligere end i dag. En kortere samlet sagsbehandlingstid vil være til gavn både for de udlændinge, der får afslag på en ansøgning om opholdstilladelse og skal vende tilbage til hjemlandet og reintegreres dér, og for de udlændinge, der får opholdstilladelse i Danmark og skal integreres og i arbejde her i landet. Endvidere vil forslaget have en positiv effekt på indkvarteringsystemet og ressourceforbruget i den forbindelse.

Forslaget vedrører alene en ændring af sagsbehandlingen af ansøgninger om humanitær opholdstilladelse, når asylsagen afgøres i normalprocedure.

Forslaget medfører således ingen ændring i forhold til sagsbehandlingen af ansøgninger om humanitær opholdstilladelse, når asylsagen er afgjort af Udlændingestyrelsen i medfør af udlændingelovens § 53 b, stk. 1 (åbenbart grundløs-proceduren). Der vil udlændingen som hidtil skulle indgive ansøgning om humanitær opholdstilladelse straks ved forkyndelsen af et

afslag på en ansøgning om asyl og den i forbindelse hermed fastsatte udrejsefrist, for at ansøgningen om humanitær opholdstilladelse har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, jf. udlændingelovens § 33, stk. 4, 1. pkt.

I tilknytning til den foreslåede ændring forudsættes det, at udlændingen i forbindelse med meddelelsen af Udlændingestyrelsens afslag på en ansøgning om asyl modtager skriftlig vejledning om muligheden for at søge om humanitær opholdstilladelse. Vejledningen skal indeholde oplysning om betingelserne for at få meddelt humanitær opholdstilladelse og eksempler på tilfælde, hvor der er meddelt humanitær opholdstilladelse, samt oplysning om proceduren for indgivelse af ansøgningen herom og om den foreslåede 15-dages frist.

Der vil som hidtil være mulighed for, at Integrationsministeriet kan give opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, når en ansøgning om humanitær opholdstilladelse indgives senere end 15 dage efter Udlændingestyrelsens afslag på en ansøgning om asyl, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Tilsvarende vil Integrationsministeriet fortsat kunne give opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, når en ansøgning om humanitær opholdstilladelse indgives senere end i tilknytning til forkyndelsen af et afslag på en ansøgning om asyl og den i forbindelse hermed fastsatte udrejsefrist, når asylsagen er afgjort i åbenbart grundløs-proceduren, hvis ganske særlige grunde taler derfor.

Det er regeringens opfattelse, at den foreslåede ændring af sagsbehandlingen er i overensstemmelse med forarbejderne til bestemmelsen om humanitær opholdstilladelse, fordi det fortsat vil være asylmyndighederne – Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet – der tager endelig stilling til spørgsmålet om flygtninge- eller beskyttelsesstatus. Forslaget ændrer således ikke på kompetencefordelingen, men er alene af proceduremæssig karakter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 5-7.

5. Udvidelse af politiets mulighed for at optage og videregive fingeraftryk og personfotoграфи med henblik på identifikation af en udlænding og med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument til den pågældende

Som anført i afsnit 2.1. er en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet efter udlændingelovens § 30, stk. 1, forpligtet til at udrejse af landet. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.